

selvstændig Fond og bragt ind under de umiddelbare Statsbevillinger. Dette Ord-
tidsstillæg vil efter Finanslooforlaget, saa-
ledes som dette oprindelig forelaa, være
umiddelbart bevilget og falde ind under § 26.
Ved nu at stille det saaledes op her, vilde
det komme dobbelt, og det skal det selvfølge-
lig ikke. Jeg tillader mig derfor at tage
dette Forslag tilbage som beroende paa en
Misforstaaelse.

Formanden (H og S bro): Endrings-
forlaget under Nr. 53 er taget tilbage.
Der er vel ingen, der optager det? (Ophold).
Det er saaledes bortfaldet.

**Ministeren for Kirke- og Under-
visningsvæsenet** (S o o s): Under Nr.
54 har Udvalgets Flertal fundet, at der
ikke var Grund til at gaa med til den Be-
villing, som er ønsket til Udgivelse af Akt-
stykker og Materiale for Rigsarkivet, nemlig
Rancelliets Brevbøger fra 1561. Jeg be-
klager dette, fordi den Udgivelse, der allerede
har fundet Sted, er paaskønnet i højeste
Grad af Historiefriverne, der lægge megen
Vægt paa en fortsat Udgivelse og sætte
Pris paa det Arbejde, der er gjort.
Men Følgen af, at det nægtes, vil blive
den, at det standser. Det har nemlig vist
sig, at det er et alt for omfattende Arbejde
til, at der kan blive Tid tilovers i den Ar-
bejdstid, som de paagældende Funktionærer
ere pligtige til at anvende i Arkivets
Tjeneste. Det kan kun gøres af dem i deres
Fritid. Hvis altsaa ikke en særlig Bevilling
finder Sted, vil det blive Følgen, at det
ikke sker. Der er altsaa ikke Spørgsmaal i
Virkeligheden om en Lønningforhøjelse
under denne Konto, men om Muliggørelsen
af, at en Udgivelse finder Sted, som Hi-
storikerne ønske, og som ogsaa Rigsarkivet
for sit Bedkommende er tjent med, fordi det
vil spare de paagældende Aktstykker den
Fremdragelse og daglige Behandling, som
til sidst let kan medføre deres Bestadigelse
eller Odelæggelse. En anden Sag er — og
derom er det mit Haab, at jeg mulig kan
komme til Enighed med Udvalget ved 3dje
Behandling — at Kontoen ikke behøver just
at være 2,000 Kroner; en mindre Bevilling
vil ogsaa være i Stand til at fyldestgøre
Djemedet; om det end ogsaa da vil gaa
langsommere, vil det dog være op-
nået, at Udgivelsen ikke standser. — Nr. 55,
56 og 57 angaa et Forslag fra Ministeriets
Side, der gaar ud paa at staa et Honorar
til en Medhjælper for Undervisningsinspek-
tøren. Udvalget har foreslaaet dette Beløb
nedsat til 2,000 Kr. Det vil sige, at

da der tidligere af Kontoen for Undervis-
ningsinspektørens Medhjælp udbrededes 1,200
Kr. er det, som meget rigtigt bemærket af
den ærede Ordfører, en Forøgelse af 800
Kr., der tilbydes, og dermed kunde det synes,
jeg kunde være tilfreds; set som Forhøjelse
er det jo ikke saa lidt. Sagen er imidlertid,
at man med denne Forhøjelse ikke kan naa
Formaalet. Den Medhjælper, der her er
Tale om, er nu nødvendig; det er blevet et
saa stort og uoverkommeligt Arbejde, at en
anden, fastere og sikrere Medhjælp er bleven
nødvendig, end man tidligere har behøvet at
paaregne, og ganske særlig, fordi man hverken
nu eller senere kan vente, at Undervisnings-
inspektøren skal være kompetent til at inspicere
i alle de Sag, som Realskolerne omfatte,
men har Trang til og vil vedblivende have
det, særlig hvad den matematiske Side
af Undervisningen angaar, at have
en saadan Medhjælper. Den paagæl-
dende Person, som der nu er Tale om,
kan ikke vindes for et ringere Beløb end
3000 Kr., simpelthen fordi man kræver af
Manden, at han opgiver en anden Stilling,
af hvilken han har omtrent et saa stort
Beløb. Der maa kræves fuldt Arbejde af
ham. Han har tidligere kunnet udføre det,
fordi han havde en Vikar i den anden Stil-
ling, men det hører op. Nu staar det
altsaa saaledes, at enten maa han opgive
at tjene Undervisningsinspektøren som Med-
hjælper eller træde tilbage fra den Stilling,
som han har, og hvor han har ladet sit
Arbejde udføre ved Vikar, og træde i fast
Tjeneste som Medhjælper for Undervisnings-
inspektøren. Men det kan kun naas, naar
der bliver ydet ham et Beløb af 3,000 Kr.
Det er imidlertid muligt, og jeg tænker mig
det som noget, man kunde komme overens
med Udvalget om ved 3dje Behandling, at
de 3,000 Kr. ikke alle behøve at staa som et
særligt Honorar, men at man kunde tage
det supplerende Beløb af den Konto, hvoraf
det hidtidige Beløb er taget, nemlig Under-
visningsinspektørens Medhjælp. Under den
Forudsætning, at Udvalget da ikke fastholder
det tredje Forslag, at den Sum, der her er
beregnet, nemlig 5,000 Kr., nu skulde ned-
sættes med 1,200 Kr., vil man dog ved
Hjælp af den særlige Bevilling og ved at
tage det resterende Beløb herfra kunne hjælpe
sig, og det forekommer mig saa meget mindre
at være noget, Tinget kan have noget imod,
som jo dog Summen under Nr. 57, Undervis-
ningsinspektørens Medhjælp, er kalkulatorisk.
— Under Nr. 58 er der et Forslag, som
ikke er tiltraadt af Udvalgets Flertal, om
Tilskud til Københavns Musikkonvatorium.
Ja, det er jo foreslaaet under denne Titel